

Két figyelemreméltó bírósági tárgyalás zajlott a héten, melyet semmiképpen sem szeretnék összekapcsolni, hiszen az egyik a Cozma-per volt, míg a másik Stohl András ügye. Volt valami, ami a két esemény kapcsán elgondolkodtatott, ez pedig a társadalmi közeg reakciója, amely eltérő volt mindkét esetben, de másképp, mint gondolnánk.

Stohl András bevetett mindent, személyes színészi tehetségét, férfiúi vonzerejét, ügyvédje ravaszságát, fekete ruhás rokonságát. De ne ítéljük el ezért, lehet, hogy mindez tőle teljesen függetlenül létrejött „produkció” volt, ráadásul kutyaszorítóban van, aligha marad ősszel szabadlábban. Kossuth-díjas kollégái, a Nemzet Színészei is ott szorongtak a zsúfolt tárgyalóteremben. Sőt egy petíciót is írtak (valakinek) amelyben hangsúlyozzák, Stohl nem bűnöző, egy rendes fiú, sőt kiváló kolléga.

Nem is lenne mindezzel baj, persze a maga módján. A Nemzeti Színház művésze nagyot hibázott azon a bizonyos napon, ittasan, droggal a szervezetében volánhoz ült és ezt egy másik autó sofőrje bánta, akit gyakorlatilag leradírozott az útról. A művész segítségnyújtás nélkül távozott a helyszínről, súlyos sérült maradt a másik roncsban, akit a tűzoltók vágtak ki. Most

éppen szakértők vitatkoznak azon, hogy a bácsi egyik lába valóban rövidebb-e a baleset következtében, vagy csak a mérőszalag helytelen használata okozza ezt az eredményt, netán optikai csalódás az egész. A vádlottról pedig lassan kiderül, hogy nem volt ura a cselekedeteinek, mert a fejét beütötte a karambolban, viselkedése nyilván ezért volt ilyen furcsa. Ne is menjünk bele a szerteágazó részletekbe, hiszen a szeptemberi tárgyalás is tartogat még bizonyára meglepetéseket.

Számomra a döbbenetes a kollégái viselkedése volt. Mit kerestek a tárgyaláson? Mi volt a céljuk mindezzel, jelenlétükkel a büntetés nagyságát kívánták ellensúlyozni? Befolyásolhatják kiállásukkal a bíróság döntését? Mindegyik feltételezés utángondolása súlyos következményekkel jár. Bodrogi, Garas, Törőcsik, Kulka és a többiek, miért vettek részt a tárgyaláson? Talán művészi nagyságuk erejével szerették volna manipulálni az igazságszolgáltatást? Nem lett volna bölcsebb András kezét már korábban megfogni, körülvenni őt ugyanennek a társaságnak és a lelkére beszélni, ne vezessen ittasan és ne drogozzon. Óriási hiba volt odamenni és „demonstrálni” egy olyan ember érdekében, aki mindenképpen érintett az ügyben, ráadásul a baleset közvetlen okozója.

Essék szó a másik üggyről is. Az egész országban, de talán még határokon túl is ismerik a történetet. Évekkel ezelőtt a veszprémi idegenlégiós román kézilabdázót, Marian Cozmát egy szórakozóhely előtt megszúrták, sajnos a szívét érte a döfés, azonnal meghalt. Az elkövetőket elfogták, a napokban hozott

döntést a bíróság, a tettesek életfogytiglan kaptak.

Eddig „semmi különös”, az egész ország felháborodott az ügyön, mindenki egyetértett azzal, hogy a cselekedet súlyosságával arányos a büntetés. Megszólaltak azonban az ítélelethozatal előtt a szurkolók és sportvezetők. Kértek mindenkit, hogy ne menjenek el a tárgyalásra, ne akarják ezzel nyomás alá helyezni a bíróságot. Még az egykori veszprémi kézilabdázó édesapja sem volt ott, ami nagy önfegyelemre vall. Míg az egyik esetben színészkirályok próbálják jelenlétükkel csökkenteni a kollégájuk tettének súlyát, addig máshol egyszerű szurkolók és a sporthoz közel álló emberek képesek tökéletesen felmérni, hogy nem szabad a bíróságot semmilyen irányba elmozdítani. Éppen ellenkező reakciót vártunk volna ilyen országos nagyságoktól. Szerencsére az élet átírja időnként a forgatókönyvet, öröm volt hallani Cozma édesapját, amikor az ítélelethozatal kapcsán azt mondta, hogy nem csalódott a magyarokban. Csak halkán jegyzem meg, jó lenne a másik ügyben érintetteknek is hasonló erkölcsi magasztalatot elfoglalni, amíg lehet.